

Novo leto 1935

v blagoslovu, brez razočaranj in v zboljšanju gospodarsko-političnih razmer, želita cenj. naročnikom, čitateljem in prijateljem uredništvo in uprava „Slov. gospodarja“!

Ali storimo svojo dolžnost?

Jezernik Baltazar, kmet v Št. Ilju pri V. Lenju.

Neki vojskovodja je pregledoval pred odločilno bitko vrste svojih vojakov. Pri tej priliki je nagovoril svoje borce: »Kdor izmed vas je prijavljen umreti v boju za svojo od sovragov ogroženo domovino, naj napravi korak naprej!« Zgodilo se je. Niti enemu vojaku ni zastal korak, tisoče mož broječi zbor je strumno napravil korak naprej v zavesti, da s tem le izponuje svojo dolžnost. Tudi mi katoliški Slovenci imamo svoje dolžnosti. Kot vojaki Kristusa Kralka moramo biti vedno pripravljeni na boj. Katoliška Cerkev je od svoje ustanovitve stoletja i stoletja predmet sovražnih napadov ter bo morala odbijati take napade do konca sveta. Nikomur izmed nas naj ne zastane korak, kadar treba stopiti naprej v obrambo njenih in naših pravic. Danes ne zadostuje več samo zasebno versko misliti, marveč je potrebno dejanje po veri. S kolebanjem v mladenosti in brezbrižnosti si sami vežemo roke, povezujemo si svoje moči ter izdajamo našo stvar nasprotniku, ki si na naši neodločnosti in slabosti gradi opiralnica za svojo protivno in protibožno borbo. Pregovor pravi: »Kolikor kdo za stvar žrtvuje, toliko jo tudi ceni.« Zavedajmo se, da je nam danes treba veliko več požrtvovalnosti za našo katoliško stvar kot prej. Katoliška vera kot taka ni v nevarnosti, ogrožena je samo pri tem ali drugem katoličanu. Koliko je danes med nami ljudi, ki tako lahko postanejo žrtev zmede pojmov, katera se vedno bolj širi med nami. Osebito med mladino se širi ta opasna duševna megla. Nam pa se hoče svetlosti in jasnosti! Ta pa nam ne prihaja od drugod, vsaj kolikor se tiče tistih zadev, ki so danes v javnosti na dnevnem redu, kot iz krščanske narodne prosvete. In glavno sredstvo prosvete in izobrazbe je katoliški časnik. Ob novem letu se spominimo svoje dolžnosti do katoliškega časopisja. Naš najboljši v resnici ljudski list je »Slovenski gospodar«, ki stopi z novim letom v 69. leto svojega življenja. Kaj ne da, dolga doba? Ves ta

čas je naš list vestno izpolnjeval svoje dolžnosti do vere, cerkve in naroda. Učitelj je bil našemu ljudstvu, voditelj na potu prosvete in politike, tolažitelj v težkih in bridkih časih, branitelj njegovih verskih in narodnih svetinj. Kar je storil doslej, bo vršil tudi naprej. Kakor on dela za nas, delajmo tudi mi za njega. Stari naročniki mu ostanimo zvesti! Pridobivajmo mu novih naročnikov! Kjer najdemo nekrščanske liste, poskrbimo, da izginejo iz slovenskih krščanskih hiš. Kdor širi zmoto in laž ter pohujšuje mladino, takemu ne sme biti prostora v naših družinah. Razširjanje katoliškega časopisja je danes ena največjih nalog dejavnega krščanstva. Storimo v tem oziru vsak svojo dolžnost! Ta opomin velja zlasti naši mladini, ki je za agitacijo najsposobnejša.

*

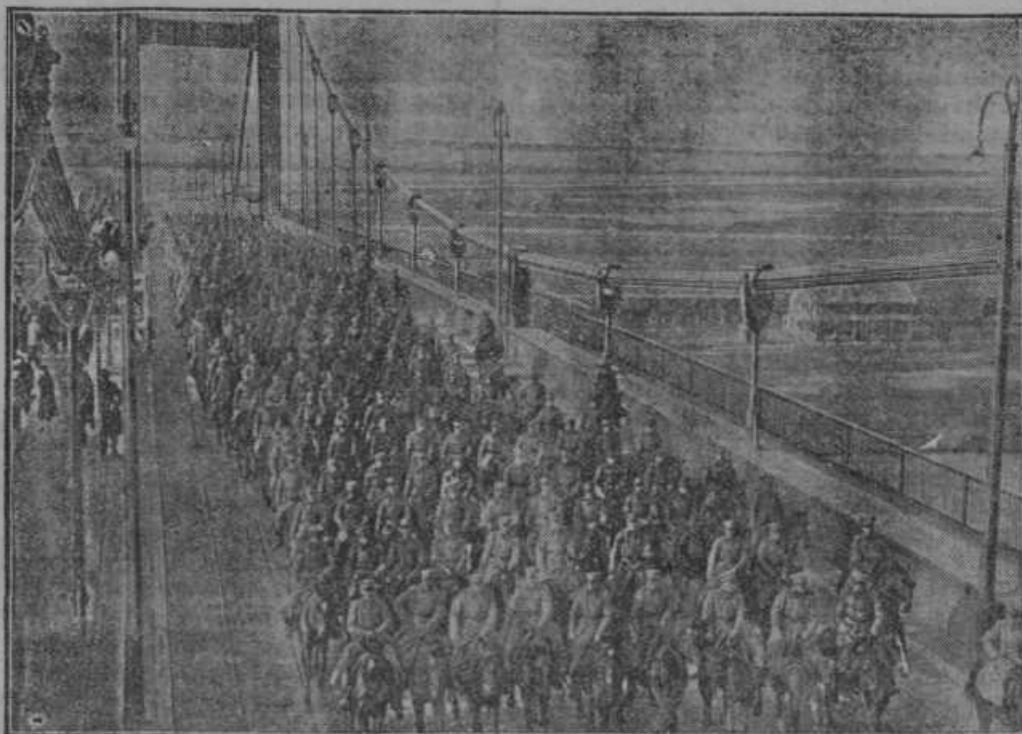
Št. Peter pri Mariboru. Fantovski odsek KA ima svoj sestanek na Štefanovo popoldne po večernicah. Vabljeni so vsi fantje, naj nobeden ne izostane. — Novo prosvetno društvo se ustanavlja, pravila so se že predložila banski upravi v odobritev.

Vurberg. V cvetju duhovnega veselja smo praznovali drugo adventno nedeljo. Obhajali smo še na zunaj praznik Brezmadežne. Slavili smo 30letnico mladeniške Marijine družbe, katero drevesce je zasadil še sedanji njen duhovni voditelj, pred. g. svetnik Alojzij Kokelj. Po

njegovi želji je bila vsa ta nedelja posvečena tudi KA, ki nas je za njo spodbujal tajnik KA č. g. Franc Kolenc iz Maribora. Fantje so se domala vsi združili ta dan z evharističnim Zveličarjem, kar je napravilo na vse globok vtis. Popoldne pa so fantje izvršili pred okinčano Marijino podobo v župnijskem domu priredno in skromno svečanost, katere se je udeležilo veliko mladine. Predsednik mladeniške Marijine družbe, vrli mladenič Anton Kokelj, je v lepi obliki podal točno poročilo 30letnega

Oton Habsburški v pogovoru z generalom Franchet-Espéry v Parizu.

Otvoritev novega mosta med Zemunom in Beogradom, katerega so gradili pet let.

dečovanja kongregacije in izrekel zahvalo g. ustanovitelju. Mladenč N. G., ki je vodil to slavo, je v krasno skovanih verzih slavil delo voditelja. Izvajalo se je še več primernih deklaracij in tudi pesem je zadonela iz fantovskih grl v čast Brezmadežni. S svečanostjo se je tudi vršil sestanek FKA, kjer je najprvo besedo povzel č. g. Kolenc in spodbujal k stanoovitosti. Navduševalne besede je tudi spregovoril g. Mirko Geratč iz Maribora, ki je z nekaterimi tovariši, člani stolne KA, ta dan prišel na Vurberg. — Še nekaj se mora omeniti. Delavni odsek FKA je vpriporil zadnjo novembarsko nedeljo misterij »Theophilus«, ki je zelo učinkovito vplival na občinstvo. Obilo smeja pa je rodila pritožba »Postreška Naceta Hlačnica«, kakor se je druga igra imenovala. Čeprav fantje niso nič zaslužili, vendar jim je plačan trud z velikim moralnim uspehom, ki so ga s to predstavo želi.

Velika Nedelja. Tudi letos bodo nastopili naši vrli igralci na Stefanovo popoldne po večernicah v igri »Rokovnjači«. Igra je nadaljevanje »Legionarjeve«. Ob običajni vstopnini se nudi vsem obiskovalcem prijeten užitek.

V vsako hišo, kjer je „Slovenski gospodar“, tudi „Naš dom“!

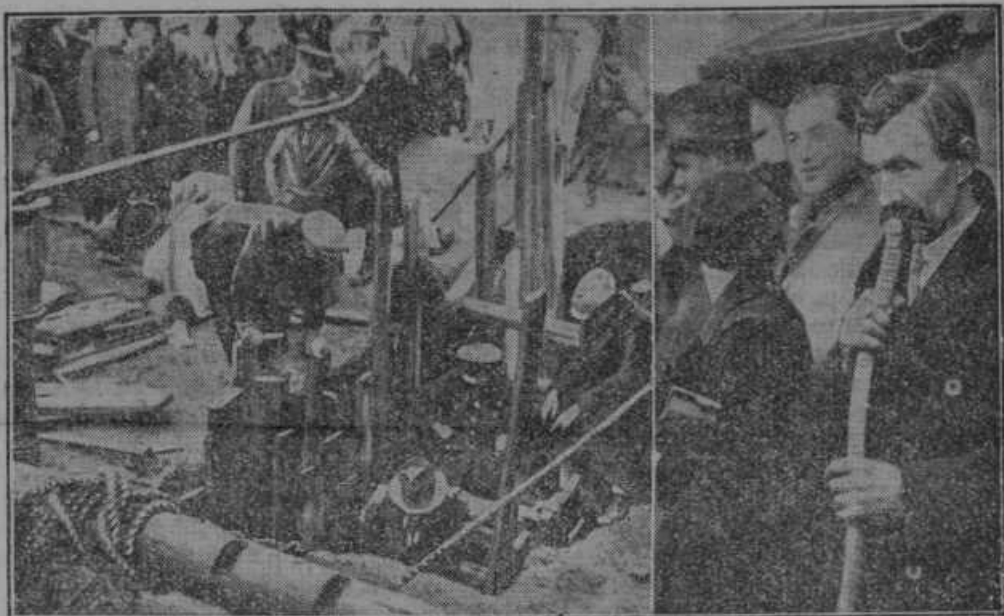
Prav redke so hiše, kjer bi ne bil naš »Slovenski gospodar« stalen in vedno dobrodošel gost. Vodnik in kašipot je našim gospodarjem, dober svetovalec v zmedenosti pojmov, ki vladajo v naših dneh. Prav te dni, ko se Novo leto bliža, bo vsak zaveden gospodar zopet obnovil naročnino ter tako oskrbel za hišo dobro katoliško čtivo. — Kakor je »Slovenski gospodar« vsakemu gospodarju in gospodinjji ljub svetovalec in učitelj, tako pa je »Naš dom« najboljši svetovalec, učitelj in vzgojitelj mladini. Vprav mladina živi danes v največji nevarnosti. Svobodomiselstvo s svojimi organizacijami si hoče osvojiti mladi rod, ga navezati na sebe in ga vpreči v svoj protiverski voz. Širijo

se kriva in zmotna načela, vse se laska mladini. Ali bo mladina nasledila tem sleparjem? Ne bo, če se bode oklenila svojega glasila. »Naš dom« bode dajal fantom in dekletom smeri za lepo in pošteno življenje, jih bo opozarjal na nevarne čeri, ki so nastavljene. Navduševal jih bo in utrjeval v dobrem! Nudil bo pošteno razvedrilo in pravo katoliško izobrazbo. Zato ne sme »Naš dom« manjkati v nobeni katoliški hiši! V vsaki hiši, kjer je »Slovenski gospodar«, mora biti tudi »Naš dom«! Matere, očetje, skrbite vas bodočnost vaših otrok! Radi bi jih ohranili zveste starim svojim tradicijam. Bog in slovenski narod! Pri tej skrbi za dobro vaših otrok v duhovnem oziru vas bo zvesto podpiral »Naš dom« kot glasilo škofijskega vodstva FKA, ki zasleduje predvsem cilj: Versko-moralno obnova podedinca in človeške družbe. **Opozorite svoje sinove in hčere na »Naš dom«!** Če

sami ne morejo si naročiti, jim ga za Novo leto naročite vi! Saj stane za celo leto samo 12 Din. Cenejšega lista za odraslo mladino ne najdete nikjer v naši državi!

Akcija za »Naš dom« se sijajno razvija. Vsak dan prihajajo seznanjeni novi naročniki. Fantje in dekleta se kosajo med seboj, kdo bode nabral več novih naročnikov. Povsod je porast! Prav posebno pa so se izkazali fantje — katoliški akcijonaši od Sv. Jurija v Slovenskih goricah. Pridobili so kar 70 novih naročnikov, ki so tudi plačali celoletno naročnino. Pa pravijo, da jih bo še več!

Kako pa je pri Vas? Potrudite se tudi vi! Pohitite z nabiranjem novih naročnikov! Teden od 23. decembra do Novega leta je teden propagande in agitacije za »Naš dom«. Prav te božične dni porabite priliko, da obiščete vse hiše, kjer veste, da je pri hiši »Sloven-

V vasi Greystones na Irskem je podsulo v 17 m globokem vodnjaku delavca. Podsuti je še živel dalje časa, a rešiti ga ni mogel nikdo. Na sliki vidimo: (levo) reševalna dela; (desno) oče ponesrečenega govori v vodnjak po cevi. — Podsuti je podlegel poškodbam.

Govorilne naprave

v železniških vagonih. Nekatera države so upeljale govorilne naprave na plošče po železniških vozovih. Ti aparati so tako urejeni, da opozarjajo potnika v gotovih presledkih na znamenitosti pokrajine, skozi katero se vozi.

Najstarejši daljnogled je bil prodan nedavno na dražbi v Londonu. Daljnogled ima urezano letnico 1648 in je delo očaljarja Jamesa Lippershney v Middelburgu.

Stroji onoga parnika, ki proizvajajo 62 tisoč konjskih sil, odgovarjajo stanju konj 821ih konjeniških polkov.

Januš Golec:

Lov na zaklade.

Ljudska povest po zapiskih rajnega prijatelja.

Do pasu je že tičal v močvirju. Kakor na povelje smo se obrnili ostali na pobeg, dokler nismo stali na trdnih gozdnih tleh. Pogledali smo za nesrečnim tovarišem, ki se je trudil z vsemi močmi, da bi izkabal iz močvare, a je le lezel vedno globeje. Zavedali smo se, da mu moramo pomagati, ga rešiti, le — kako za božjo voljo!

Spomnil sem se, da imam za pasom pritrjen laso. Vrgel sem ga proti Heimdahlu, ki se je oprijel rešilne vrvi z močjo potapljačevega se človeka. Začeli smo vleči, pa naenkrat je nekaj zamigalo od drevesa smrti proti tovarišu. Brž smo uganili, da se kotali proti Heimdahlu orjaška kača, kateri pravijo anakonda. Doseže dolžino 10 m, ni sicer strupena, a zadavi ter zaduši vsako živo stvar. Pograbil sem puško in ustrelil proti kači, ki se je zakotalila zadeta po močvirju. Komaj je odjeknil strel, že je oživela cela močvarasta dolinica. Na stotine anakond je privrelo na dan z drevesa, iz močvirja, od vseh strani... Vse pošasti so se valile proti nesrečnemu tovarišu, sikale do nas slišno in mu grozile z odprtimi žreli... V nepopisnem strahu sem prepustil

24 laso tovarišem, ki so vlekli z vsemi močmi, jaz pa sem pošiljal med kače en strel za drugim... Streli in zadetki so nekoliko zaustavili naval golazni, a še privabili več teh pošasti...

Komaj in komaj so izvlekli smrti zapisanega Heimdahla, da je stopil na trdnjše tla, jo ubral proti nam in kače v valovitih kolobarjih za njim. Po rešitvi tovariša gotove smrti so streljali v golazen spremljevalci in morili obupno.

Šele tedaj, ko je bil na smrt preplašeni tovariš Heimdahl pri nas ob robu gozda, smo se spustili vsi v beg in z uprav zadnjo sapo dosegli konje in kašipote-domačine. Kače nam niso sledile v pragozd, a tudi mi se nismo upali, da bi si bili ogledali vrnitev pošasti k drevesu smrti.

Indijanske pripovedke o dolini molka in drevesu smrti so se izkazale kot resnične. Je ta dolinica nekako zatočišče groznih kač, ki se klatijo po močvarah braziljskih divjin. Le na sredini doline so tla trdnjše in iz teh poganja bogznanj koliko let staro drevo, po kojega vejah ter vrhah se plazijo meni in celotni ekspediciji nezabne anakonde.

Zaupani nam res strahotni doživljaj je bil edinstven in zanimiv. G. Roberts bi nam bil sigurno postregel še s katerim, da nas ni predravilo naravnost brezno zanjaje. Sicer mirni foka